

DİSK 55 Yaşında

Türkiye işçi sınıfı 13 Şubat 1967'de DİSK'i, devletin kamu işyerlerine dayanarak kurduğu Türk-İş'in sarı sendikacılık anlayışına karşı kurdu. DİSK'in savunulması şanlı 15-16 Haziran 1970 Direnişi ile oldu. Kimilerinin ilerici olarak adlandırdığı 27 Mayıs 1960 Anayasası sanki işçi sınıfına sendikal alanda örgütlenme hakkı tanımış gibi tarif ettiği olgu, devlet tarafından daha önce kurulan Türk-İş'in geliştirilmesiydi. DİSK'in kurulması, savunulması ve büyütülmesi ise 27 Mayıs'ın değil sınıf mücadelesinin sonucunda olmuştur.

600-700 bin üyeli, savaşkan, sınıf sendikacılığı anlayışı ile gelişen DİSK ve ona bağlı işkolu sendikaları Türkiye'deki sermaye sınıfı için her zaman bir kabus olmuştur. Türkiye Komünist Partisi fabrikalarda parti hücrelerini öncü işçiler arasında sınıf savaşımlarını ateşleri içinde kurmuştur. 15-16 Haziran Direnişi, DGM ve MESS Direnişleri kendi kendine oluşmuş toplumsal olaylar değillerdir. 1 Mayıs üzerindeki yarım asırlık yasağın kırılması DİSK tarafından sağlanmıştır.

Onun için 12 Eylül 1980 askersel faşist devirmesi MESS Grevleri sürerken gerçekleşmiştir. Onun için DİSK ve T. Maden-İş Sendikası'nın efsane Genel Başkanı Kemal Türkler 12 Eylül'ün yolları döşenirken katledilmiştir.

Günümüzde DİSK'in tekrar işçi sınıfının savaşkan, sınıf ve kitle sendikası anlayışında sınıf mücadelesinde onurlu yerini alabilmesinin koşulları komünistlerin sınıf içinde elde edecekleri mevziler ile at başı gelişecektir. İşçi sınıfının yapısındaki gelişmeler ve değişimler bunun önünde engel değildir. Tam tersine daha fazla olanak sunmaktadır. Yeter ki Türkiye Komünist Partisi fabrikalarda, madenlerde, tersanelerde, organize sanayi bölgelerinde, işçi yatağı semtlerinde, çalışma yaşamının her alanında, ofislerde, şirketlerde, bilişim sektöründe örgüt-lülüğünü geliştiresin. Yaratılacak bu örgütlenme ister istemez DİSK'te ve işkolu sendikalarında karşılığını bulacaktır.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 11 Şubat 2022 Tarihli Açıklaması

Açlık Ücreti Eridi, Derin Ekonomik Kriz Geliyor Sendikalar ve Halk Meclisleri Göreve

Ülke ekonomik krizin derin sularında yüzmeye devam ediyor. Açıldıkça sular daha da derinleşiyor ve kriz kendini daha fazla hissettiriyor. Türk Lirasının döviz karşısında değer kaybetmesi ve enflasyon yaşamın tüm alanlarını etkiliyor. İşçi, emekçi ve yoksullar için bu krizin hissedildiği yer, günlük yaşamın ateş pahası halini almış olmasıdır. Günlük temel ihtiyaçlar artık tedarik edilemez duruma gelmiştir. Daha geçen aylarda ev için yapılan haftalık alışverişlerin tutarı bu ay iki katına çıkmış durumdadır. Yakıt ve enerji fiyatlarındaki artış, aydınlanma, ısınma ve seyahat etme haklarını kısıtlamaktadır. Toplu taşıma ücretleri buna koşut olarak artmıştır. Kısacası, Ocak ayında büyük bir ikrammış gibi ilan edilen asgari açlık ücreti çoktan erimiş ve yapılan artırım işe yaramaz duruma gelmiştir.

Dar gelirli yurttaşların, işçi ve emekçilerin, işsiz ve emeklilerin, öğrencilerin tepkileri artmaktadır. Şehirlerde durum buyken, kırsal alanda daha farklı değildir. Üretici köylü gübre alamaz duruma gelmiştir, yoksul tarım işçisi aldığı günlük yevmiye ile geçinememektedir. Kısacası toplumun tüm kesimleri bu krizden olumsuz anlamda etkilenmektedirler. İşverenlerin, sermaye çevrelerinin, sanayicilerin ve bankaların ise kazançları artmaktadır. Bankaların ve büyük sanayi tekellerinin kazançları normal seviyelerinin üzerinde artmıştır. Bu ne anlama geliyor? Ekonomik krizin tüm yükü, işçi, emekçi, yoksul ve dar gelirli olanların sırtına yükleniyor. Somut durum budur.

Önümüzdeki günlerde ve aylarda ekonomik kriz daha da derinleşecektir. Durum daha kötüye gidecektir. Kimin için? İşçi, emekçi, yoksul ve dar gelirli için. O zaman buna karşı sezimizi yükseltmeliyiz. Sadece kurumların temsilcilerinden oluşan eylem birlikleri ile düzenlenen basın açıklamaları bu uygulamaları protesto etmek için yeterli değildir. Bu tür etkinlikler sadece basında yer bulur. Belirleyici olacak olan, fabrikalarda, işyerlerinde, semtlerde, köylerde ekonomik krizin sonuçları ile muhatap olan geniş yığınların tepki göstermesidir. O zaman hükümetin, Saray'ın, patronların uykuları kaçacaktır.

Ekonomik kriz koşullarında komünistlerin görevi fabrikalarda, işyerlerinde sendikaların, işçi yatağı semtlerde ve kırsal alanlarda ise halkın oluşturacağı Meclisler vasıtasıyla halkın örgütlenmesini sağlamaktır. Türkiye Komünist Partisi bu çalışmayı güncel politik faaliyetin merkezine koymaktadır.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
11 Şubat 2022

VI. KADRI EROL YOLDAŞ KOMÜNİST HAMLESİ

10 EYLÜL 2021 - 29 OCAK 2022

TKP MK Sekreterliği'nin VI. Hamle Sonuç Açıklaması

Değerli Yoldaşlar!

VI. Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi'ni tamamladık. Bu dönem çalışmalarımız ağırlıklı Program Taslağı'nın geliştirilmesi ve programatik politik hedeflerin günlük parti çalışmalarımızda pratiğe geçirilmesinin metotları üzerine ayrıntılı tartışmalar ile sürdü. Özcesi hem ideolojik ve politik tartışmalar yürüttük, hem de örgütsel politikalarımız alanında çalıştık. Farklı bölgelerden, illerden ve çalışma alanlarından deneyleri genel-leştirerek ama aynı zamanda bölgelerin özgün koşullarından kaynaklı özellikleri göz önünde bulundurmak gibi bir yol izledik.

Program Taslağı'nın geliştirilmesi konusunda yürütülen tartışmalar sonucunda kaleme alınan raporlar değerlendirilmek üzere Program Komisyonu'na iletilmektedir. Genel olarak değerlendirildiğimizde tartışmalara ve çalışmalara katılan tüm yoldaşlarımızın birleştiği en önemli düşünce, kapitalist sömürü ve baskı koşullarında ezilen ve toplumun çoğunluğunu oluşturan yığınlara umut olacak hedeflerin anlaşılır bir dille ortaya konma çabasıydı. İşçi, emekçi ve tüm sömürülen yığınlar iki uç yaklaşımdan hoşlanmıyor. Birincisi; Orta ve uzun vadeli ideolojik politik hedefler için klasik ve kuru genellemeler. İkincisi; Kısa vadeli hedefler açısından da yaşamın pratiğinden kopuk politik örgütsel öneriler.

VI. Hamlemizin başlangıcında da belirttiğimiz bir ihtiyaca tekrar değinmek istiyoruz. Şu soruyla veya yorumla yığınlar içinde parti çalışması yürütürken sıkça karşılaşıyoruz: „Programınız güzel, amaçlarınız doğru ama bunun gerçekleşme olanağı zor“. Sıkça karşılaşılan bu düşünce- nin ortadan kalkması için ihtiyaca yanıt verecek bir programla yığınların güvenini kazanmak zorunda olduğumuz sonucu ortaya çıkıyor. Yığınlar inanacakları, elle tutulur ve umut verici amaçlar için tereddüt etmeden mücadeleye atılırlar. Sonuç alıcı hedefler göstermek ve adım adım onları gerçekleştirmek zorundayız. Bu süreç so-

nuç alıcı bir biçimde ilerledikçe yığınların mücadeleye katılımları da halka halka genişleyecektir. Burada sözünü ettiğimiz, ortaya pasifist veya popülist söylemler konması değildir. Tam tersine, yığınlar inandıklarında fedakarlık gerektiren zorlu mücadelelerin içinde tereddütsüz yer alırlar. Yığınların ortaya konan hedefleri kendi özgün sorunlarıyla bağdaştırmaları yeterli değildir. Bu sadece konunun ekonomik mücadele yanını ifade eder. Özgün sorunların çözümünde komünistlerin ortaya koydukları politikaların ve bu politikaların yaşamdaki karşılıklarını görmeleri ve de başarısını yaşamaları önemlidir. Politik mücadelenin yığınlara mal olması bu noktada başlar.

Diyebilirsiniz ki, yığınlar partimizin programını ne kadar okur? Öyle düşünmemek gerekir. Parti kadroları tüm çalışmalarını parti programı doğrultusunda yürüttükleri için günlük politik faaliyetlerinde de programın içeriğini ve yönüne uygun davranırlar. Parti programı o anlamda bizler için bir pusuladır. Oradaki görüşleri farklı yol ve yöntemlerle yığınlara taşıyoruz. Sekter bir programın yığınlara ulaşması da kadroların niteliği de sekter olur. Yığınlara seslenen, onların düzeyine inmeden ama anlayacakları dilden politikalar ortaya koyan bir programın taşıyıcıları kadrolar da yığınlara yakın olur. Parti örgütünün tümünü ve kadroların niteliğini şekillendiren Parti Programı'dır. Teori ile pratiğin uyumunu burada ölçebiliriz.

Yoldaşlar!

Hamle sürecinde yürütülen çalışmalarda bu konular ayrıntılı olarak ele alınmıştır. Programın geliştirilmesi yönünde belirlenen on madde konusunda derinlemesine tartışmalar yürütülmüştür. Gerçekleşen onlarca toplantıdan birinde karşılaşılan ve tartışılan bir konu, program konusunda ortaya koyduğumuz görüşlerin diğer devrimci ve sosyalist kurumların program ve politikaları ile karşılaştırılması olmuştur. Birkaç toplantıda da dolaylı olarak benzer sorular ortaya

atılmıştır. Önemli olduğu için bu konuda değerlendirmemizi paylaşmak istiyoruz. Özellikle yeni olarak geliştirdiğimiz bir takım görüşlerin diğer kurumlar tarafından nasıl algılanacağı fazlasıyla konu edilmiştir. Bu konuda söylenmesi gereken şudur. Biz politikalarımızı diğer kurumlar ile karşılaştırarak belirleyemeyiz. Farklı görüşlerin olması zaten farklı kurumlara mensup olmanın gerekçesidir. Her kurum aynı düşüncede olsa farklılıklar ve ayrılıklar olmazdı. Doğru olan, program ve politikalarımızı diğer kurumlara göre değil, öncelikle Marksizm-Leninizm'in temel ilkeleri doğrultusunda belirlememiz ve buna bağlı olarak da, yığınların yani mücadele ettiğimiz topraklarda sınıf savaşımının gereklerine göre şekillendirmemizdir. Türkiye'nin ekonomik ve politik tahlili, Ortadoğu'nun durumu, Dünya'nın durumu ile ilgili detay gibi görünen önemli farklılıklarımız olabilir. Bunun yanısıra Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihine ilişkin farklı görüşlerimiz olabilir. Bunların tümü devrimci sürecin tarifine ve bağlaşıklar politikasına yansıdığından önemsiz ayrıntılar değil, belirleyici konulardır. Partimizin hem tarihsel, hem güncel sorumluluğu ve gerek uluslararası gerekse de ulusal düzlemde yaşadığı deneyimler, bu konularda bağımsız ve gerekiyorsa farklı yaklaşımları ortaya koymasını doğal olarak gerektirmektedir. Gerektirmenin ötesinde bu yüz yıllık bir savaş tarihinin içerdiği deneyimlerin sonucudur.

Türkiye kapitalist bir devlettir ve hedefimiz sosyalizm ile komünizmdir demek yeterli değildir. Türkiye nasıl bir kapitalist ülkedir, dünyada ve bölgede nasıl ilişkiler içindedir, bu ilişkilerin anlamı nedir, dünya nasıl bir durumdadır ve bu bölgemize nasıl yansımaktadır, Türkiye'de işçi sınıfının yapısı, emekçilerin niteliği, değişik uluslardan, dinlerden ve mezheplerden işçi

ve emekçilerin sorunları ve benzer bir dizi sınıfsal olmayan gibi gözüken ama aslında sınıfsal temelleri olan toplumsal sorunların analizi program çalışmalarımızın temellerini oluşturmaktadır. Bu konularda partimiz kendi tahlillerini ve çözümlerini ortaya koymakta, hedefe yürürken devrimci stratejisini bu konulara dayandırarak belirlemektedir. Yürütülen çalışma ve tartışmaların amacı da bu konulardaki görüşlerin olgunlaşmasında ve program haline getirilmesinde tüm yoldaşlarımızın ve parti örgütlerimizin aktif katkılarının sağlanması, sonuçlarının karar haline getirilmesi, kararların özümsemesi ve pratikte uygulanmasıdır.

Hamle sürecinde tartıştığımız ve Program Taslağı'mıza yön veren en önemli konulardan biri Sovyetler Birliği ve Dünya Sosyalist Sistemi'nde yaşanan karşı-devrim sonucu tek kutuplu dünya olarak adlandırılan dünyanın analizidir. Bu konu nedenleri ve sonuçları itibarıyla derinlemesine ele alınmıştır. Çin Halk Cumhuriyeti ve Rusya Federasyonu'nun uluslararası ilişkiler arenasında konumlanmaları ve niteliklerinin analizi konusunda Türkiye'deki bir dizi sosyalist kurumdan farklı yaklaşımlarımızın olduğu açıktır. Bunlar üzerine çalıştık. Diğer önemli bir konu Türkiye kapitalizminin analizi ile ilgilidir. Bu konuda da farklı yaklaşımlarımız vardır. Diğer önemli bir konu dünya devriminin güncel olduğu ve tek ülkede devrimlerin yaşadığı zorlukların objektif analizi sonucu, ama aynı zamanda emperyalist politikaların yarattıkları yeni olanaklar sonucu bölgesel devrimlerin önemini ve olanaklarının güncel olduğu yönündedir. Bir diğer önemli konu ise bölge ve ülke özelinde devrimci sürecin şekillenmesi ve ilerletilmesi stratejisi üzerine partimizin ortaya koyduğu görüşlerdir. Sınıf mücade-

lesi pratiğinde de karşılık bulan bu görüşlerin her biri ayrı ayrı öneme sahiptir ve başkalarından ayırıcı özellikler taşımaktadır. Partimizin stratejik programatik ve politik görüşleri günümüzde ciddi karşılık bulmaktadır ve pratikte olumlu sonuçları ile sınanmaktadır. Bunun farkında olmalıyız. Altını çizerek vurgulamak isteriz ki bu çok önemlidir.

Yoldaşlar!

İdeolojik, programatik, politik anlamda açılımlar devrimci örgütsel pratikte de ona uygun çalışma yöntemleri ve stratejileri geliştirmek ile sıkı sıkıya bağlıdır. Hamle sürecinde bu indirgeme yapılmıştır. Parti çalışmalarının hangi temellerde yürüdüğü değerlendirilmiş, önümüzdeki süreçlerde nasıl geliştirileceği üzerinde çalışılmış ve kararlar alınmıştır.

Tartışmalarda yığınlar arasında parti çalışmalarında iki uç konu tehlikeli olarak değerlendirilmiştir. Bunlardan birincisi yığınlar arasında yerellerde ve işletmelerde politik faaliyet yürütürken sendikal ve dernekçi anlayışlara savrulma tehlikesidir. Parti, temel örgütleri vasıtasıyla yerel ve üretim alanlarında politik faaliyet yürütürken doğal olarak bu alanlarda faaliyet gösteren sendikalarda, demokratik kitle örgütlerinde, derneklerde ve hatta meclis türü örgütlenmelerde çalışmalarını yürütür. Ancak parti çalışması ile sendika, dernek, DKÖ, meclis çalışmalarının nitelik ve görevleri farklıdır. Burada gerekli ayırım gözetilmezse parti faaliyeti dernekçilik ve sendikacılık düzeyine indirilmiş olur ki, parti faaliyetinin hedef ve görevlerinden sapma yaşanır. Kuşkusuz ki görevlendirilen sayıda parti kadrosu sendika ve dernek organlarında görev alabilirler, ancak parti çalışmasının tümü bu değildir. Diğer parti kadroları dışarıdan veya içeriden düz üye

olarak bu çalışmalarını desteklerler ve katılırlar. Parti faaliyetinin özü ve niteliği ile demokratik alanda dernek ve sosyal ekonomik alanda sendika çalışmalarını birbirine karıştırılmamalıdır. Farklı bir şekilde ifade edersek, politik bir nitelik taşıyan parti faaliyeti, dernekçiliğe ve sendikacılık faaliyetine dönüştürülmemelidir.

Buna bağlı olarak pratikte karşılaşılan diğer bir sorun, sendika ve derneklerde yönetici görev üstlenen parti kadroları ile ilgilidir. Amaç tüm yönetimleri parti kadrolarından oluşturup veya ilgili alanda faaliyet yürüten tüm parti kadrolarının dernek ve sendikalarda yönetici konumlarına getirmek değil, dernek ve sendikaların aktivistlerinin çoğunlukta olduğu yönetim organlarında birlikte çalışma, etkileme ve yönlendirme becerisidir. Değilse parti organlarında görev yapan yoldaşlar aynı zamanda dernek ve sendika yönetimlerinde görev alarak parti çalışmalarını o nitelikte çalışmalara indirgemeye neden olurlar. Dernek, sendika, DKÖ ve meclislerin gündemleri ile parti temel örgütleri ve organlarının gerek toplantı gerekse politik faaliyet gündemleri apayrı niteliktedir. Partide politik konular tartışılır ve kararlar alınırken, diğer alan örgütlenmelerinde ekonomik, sosyal ve demokratik konular ve pratikler gündemi belirler.

Parti çalışmasının ana halkası, temel parti örgütleri vasıtasıyla ilgili alanlarda politik çalışmalarını değerlendirmek, planlamak ve uygulamaktır. Sendika, dernek, DKÖ ve meclislerde yönetici görev alacak parti kadroları, temel parti örgütlerinin yürüttükleri çalışmaların bir sonucu olarak, işçi ve emekçi yığınların temsilcisi olarak üstlenebilecekleri yönetici görevlerdir. Hatta genel olarak parti kadrosu olmayan aktivistlerin, parti sempozyanlarının bu alanlarda görev almaları teşvik edilmeli, onların politik olarak gelişimleri ve yönlendirilmeleri parti kadrolarının görevi olmalıdır. Kadro politikasının belirleneceği yer ise parti organları ve onlara bağlı olan parti temel örgütleridir.

Unutulmamalıdır ki, sendika, dernek, DKÖ ve meclis çalışmalarının yığınsallaşması partinin yığınlar arasında yürüteceği parti faaliyeti sonucunda gerçekleşir. Değilse ekonomik, sosyal ve demokratik alanda faaliyet yürüten sendika, dernek, DKÖ ve meclis gibi oluşumların yığınsallaşmaları ve güçlenmeleri tabanda yığın çalışmalarına dayanmayan, tepeden yöneticilik faaliyeti ile gerçekleşmez. Belirli özel durumlarda gelişse dahi politik faaliyet geride kalır ve yürütülen faaliyetler ekonomik, demokratik düzeyde faaliyetler ile sınırlanır. Bu durumda parti de politik rolünü yerine getirmekte yetersiz kalmış olur. Ülkemiz gerçekliğinde özellikle devrimci ve sosyalist örgütlenmelerde çok yaygın olan bu çalışma

anlayışı sonucunda bir dizi politik parti çalışması sendika ve dernek çalışması niteliğinde ekonomik çalışmalara indirgenmiştir. Ancak partimizin anlayışı ve misyonu bu değildir. Partimiz Markçıl-Leninci çalışma anlayışı temelinde işçi sınıfı, emekçi ve ezilen halk yığınları arasında politik faaliyet yürütmekle yükümlüdür. Bu ilkesel yaklaşımın nedenleri ve böyle yaklaşılmadığı zaman karşılaşılan acı sonuçlar VI. Hamle sürecinde toplantılarda ayrıntılı bir şekilde tartışılmış ve eksiklik olan birimlerde gerekli önlemlerin kararları alınmıştır.

Liberal ve sosyal demokrat görünümüne uluslararası fonlardan beslenerek şahsi çıkar elde etmek için sendikacılık, dernekçilik, yeni adıyla STK'cılık yapan unsurlar hiç konumuz olmamakla birlikte teşhir edilmeli, mesafeli davranılmalı ve işçi sınıfı adına mahkum edilmelidir. Bu tür unsurlar kurumlarına yardım almak adı altında kendi yaşamlarını finanse etmekte ve fedakar, bilicli sınıf çalışmalarına onarılmaz yaralar açmaktadır. Bu nedenle bugün Türkiye'de üye tabanına dayanmayan, tabansız ama çok zengin sendikalar ve sözde demokratik örgütlenmeler ile karşı karşıya kalınmış durumdadır. Onun için Türkiye'de sendikal hareket savaşımayan ve uzlaşan ama sendikalarındaki konumlarını korumak için „mücadele“ eden ve bol demeç veren kurumlar haline dönüşmüştür. Türkiye Komünist Partisi bu alışkanlıklara da, ticarethane anlayışı ile sendikal ve demokratik alanda boy gösteren, sınıf savaşımının şanlı tarihine kara leke süren uygulamalara da son verilmesini sağlamak zorundadır. Bu da ancak doğru bir parti çalışmasının yaygınlaşması ve etkin hale gelmesi sonucunda mümkün olacaktır.

Yoldaşlar!

Parti çalışması sadece legal alanda yürütülen yığın çalışmalarından ibaret değildir. Türkiye Komünist Partisi toplumsal yaşamın her alanında örgütlenmekte, parti örgütleri kurmakta ve gerici faşist rejimin alt edilmesi başta olmak üzere işçi sınıfının devletinin kurulması için çok yönlü faaliyetler yürütmektedir. 111 gün süren VI. Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi'nin sonuçları sınıf savaşımının pratiği içinde kendisini gösterecek, dosta gurur, düşmana korku salacaktır. Bu anlayış ile VI. Hamle sürecine katkı sağlayan tüm yoldaşlara çalışmalarında başarılar diliyoruz.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi Sekreterliği

21 Şubat 2022